

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 4 (1049) • J • ROK LVIII • 25 I 2015 • TORUŃ

w numerze:

U Mokrzańskiej Królowej – sanktuarium diecezji toruńskiej

Moc błogosławieństwa – czyli, jak obdarować nim innych

**MYŚL
NA TYDZIEŃ**

Jak wiele traci człowiek, który nie przyjmuje Chrystusa i w Nim nie dostrzega Ojca.

Bp Andrzej Suski

Znak łaski

Bywają takie gesty i związane z nimi obietnice, które trochę nam spowszedniały. Tak jest w przypadku błogosławieństwa, np. kończącego Mszę św. Być może dzieje się tak, ponieważ nie doświadczamy mocy płynącej z kapłańskiego błogosławieństwa, a także innych ludzi, np. rodziców. A Boże błogosławieństwa to Jego okazana nam przychylność – jak ktoś kiedyś powiedział. Jeżeli są połączone z wiarą, będą skutkować obfitością w duchu i ciele. Odsłaniają bowiem cel naszego życia i czynów, przypominają, że Bóg powołuje nas do szczęścia i darzy łaską, to widomy znak błogosławieństwa. Dlatego warto zwrócić uwagę na sposób, w jaki przyjmujemy ten dar, a również błogosławić innych ludzi, jeżeli dotąd tego nie czyniliśmy. O mocy nakreślonego na czołe dziecka znaku krzyża piszemy w tym numerze „Głosu z Torunia”.

Błogosławieństwo jest spotkaniem Boga i człowieka. Jak czytamy w katechizmie: „W błogosławieństwie dar Boga i przyjęcie go przez człowieka przyzywają się nawzajem i jednoczą. Modlitwa błogosławieństwa jest odpowiedzią człowieka na dary Boże” (KKK 2626).

Bądźmy ludźmi, którzy błogosławiają nie tylko tym, którzy nam dobrze życzą, lecz także tym, którzy nas denerwują czy nawet działają na naszą szkodę.

Beata Pieczykura

Aleksandra Wojdyło

Do Łasina Mędrców przywiozła bryczka

ZA MĘDRCAMI DO PANA

Dnia 6 stycznia na ulice ponad 300 miast Polski wyruszyły Orszak Trzech Króli. Idea orszaków jest wyjście z domu, przyjęcie Pana objawionego we wspólnocie i cieszenie się tym faktem. O barwnej wędrownie automobilem w Toruniu pisaliśmy w poprzednim numerze „Głosu z Torunia”. W diecezji toruńskiej wierni uczestniczyli w takich przemarszach również w Grudziądzu, Działdowie, Jabłonowie Pomorskim, Chełmży i Łasinie.

Łasin gościł Mędrców po raz drugi. Odbłyło się to dzięki współpracy m.in. Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych, parafii pw. św. Katarzyny z proboszczem ks. kan. Grzegorzem Grabowskim, Zespołu

Szkół Publicznych, Stowarzyszenia Przyjaciół Łasińskiego Jagiellończyka. Pozostałe miejscowości przeżywały orszak po raz pierwszy. W Grudziądzu głównym organizatorem była parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa z proboszczem ks. kan. Zbigniewem Gańskim. Wierni poszczególnych parafii odróżniali się kolorystyką odzieży, a przedstawiciele czterech parafii dekanatu Grudziądz I odegrali scenki ewangeliczne na trasie orszaku. Rozstrzygnięto też konkurs na szopkę i plakat promujący tematykę orszakową. Za organizację orszaku w Działdowie odpowiedzialne było Działdowskie Centrum Caritas z dyrektorem ks. Zdzisławem Syldatkiem. W trak-

cie przemarszu zaprezentowano 6 scenek biblijnych, w których przygotowanie włączyli się mieszkańcy miasta. Wierni w Jabłonowie Pomorskim uczestniczyli w orszaku dzięki zaangażowaniu proboszcza parafii pw. Chrystusa Króla ks. kan. dr. Grzegorza Twarzowskiego, burmistrza miasta i gminy Przemysława Górskiego, przewodniczącego Rady Miejskiej Krzysztofa Kamińskiego i dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury Barbary Alfut. Orszak w Chełmży zgromadził ok. 4 tys. uczestników, co daje rekordową liczbę w przeliczeniu na nieco ponad 18 tys. wiernych. Pomysłodaw-

dokończenie na str. VI

Uczniowie i ich rodzice prezentują jasełka

GRĘBOCIN

Jasełka

W kościele parafialnym w Grębocinie 6 stycznia dzieci i dorośli mogli obejrzeć jasełka w wykonaniu uczniów klasy IV b miejscowej szkoły oraz ich rodziców.

Oprócz tradycyjnych postaci jasełkowych, czyli aniołów, pasterzy i mędrców, do szopki przyby-

wa też Jagna, jak mówi o sobie: „kwalifikowana pomoc domowa”, która zapowiada niebezpieczny czyn Heroda. Jego obietnica rychłej śmierci Dzieciątka spełza na niczym, gdyż pasterze stają się nagle agentami i dzięki pomocy Jagny uniemożliwiają cesarskiemu Hetmanowi wykonanie roz-

kazu. Heroda zaś za zbrodnicze czyny spotyka kara. Śmierć odbiera mu koronę, a diabeł i jego dzieci cieszą się, bo pozyskali kolejną duszę do piekła. Widowisko przeplatano kolędami i pastorałkami, w których śpiew chętnie włączali się widzowie.

Ilona Bożejewicz-Gajtkowska

TORUŃ

Czerniewice kolędują

W Wojewódzkim Ośrodku Terapii Uzależnień w toruńskich Czerniewiczach 11 stycznia na zaproszenie Janusza Klamana gościła schola dziecięca z parafii pw. Matki Bożej Łaskawej, na terenie której mieści się ośrodek. Koncert kolęd w czerniewickim kościele odbył się w uroczystość Trzech Króli, jednak pacjenci nie mogli w nim uczestniczyć, dlatego dzieci razem z opiekunami Agnieszką Bogun, Piotrem Orentem oraz proboszczem ks. dr. Mariuszem Stasiakiem przybyli do ośrodka, aby poprzez wspólny śpiew oddać chwałę Jezusowi i stworzyć pacjentom namiastkę domowego ciepła. Radosne kolędowanie poprzedziła Msza św. pod przewodnictwem kapelana ks. Dawida Szymaniaka z parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego w Toruniu. Chociaż dzieci śpiewają razem od niespełna roku, ich śpiew był bardzo dynamiczny i radosny. Dzieci wykonujące

Schola parafialna z opiekunami

znane i lubiane kolędy oraz pastorałki szybko stworzyły ciepły, przyjazny nastrój i zachęciły obecnych do włączenia się w śpiew. Oprócz delikatnych dziecięcych głosów z sali można było usłyszeć kobiece alty i soprany oraz donośne męskie basy i tenory. Na zakończenie

pracownicy ośrodka obdarowali małych kolędników słodyczami oraz obrazkami z Matką Bożą Niepokalaną Jutrzenką Wolności – patronką ośrodka. Zaprosili także scholę do kolędowania w czerniewickim ośrodku w 2016 r.

Anna Głos

CHEŁMŻA

Eleni w konkatedrze

Uroczystość Objawienia Pańskiego uświetniła swoim występem Eleni, która w chełmińskiej świątyni zaśpiewała najpiękniejsze polskie kolędy. Przed koncertem piosenkarka spotkała się z proboszczem ks. kan. Krzysztofem Badowskim

Eleni podczas koncertu

i wikariuszami, a także pracownikami parafii. Eleni żywo zainteresowała się wielowiekową historią katedry Świętej Trójcy, a szczególnie opowieścią o garnuszku z XVII wieku, od którego według legendy zależy los świątyni. Wieczorny koncert kolęd zgromadził w specjalnie iluminowanej konkatedrze ponad 3 tys. osób. Rozbrzmiały dźwięki kolęd tradycyjnych, a także mniej znanych w Polsce kolęd greckich czy „Pastorałki o św. Franciszku”. W repertuarze znalazła się również stara kolęda „Boże Narodzenie” nieznanego kompozytora. Publiczność nagrodziła wykonawczynię owacją na stojąco, a Eleni złożyła wszystkim życzenia świąteczno-noworoczne. Koncert nagrała Telewizja Trwam. Eleni przybyła na zaproszenie wójta gminy Chełmża Jacka Czarneckiego.

Wojciech Wichnowski

GRĘBOCIN

Kolędniczy

Dziś, kiedy wiele krajów odwraca się od chrześcijańskich tradycji, ktoś musi je kontynuować. Dlaczego nie my – młodzież z Grębowcina. Pomysł kolędowania wyszedł od członków Szkolnego Koła Caritas w ZS nr 2 w Grębowcinie, którego opiekunem jest ks. Kazimierz Recki. Z ochotą zabraliśmy się do kompletowania strojów i tworzenia scenariusza kolędowania.

6 stycznia wszystko było już gotowe. Pastuszkowie, Śmierć, stary Żyd, Diabeł, Anioł oraz Trzej Królowie wędrowali od drzwi do drzwi. Przyjmowani byli radośnie i serdecznie, a starszym mieszkańcom nieraz łza w oku się zakręciła na ich widok. Byliśmy hojnie obdarowywani słodyczami, a czasem pieniędzmi. Same pozytywne wpisy na portalu społecz-

Młodzież z Grębowcina z ks. Kazimierzem Reckim (pierwszy z prawej)

nościowym naszej wsi zachęcają do przekształcenia akcji w miejscową tradycję. Z chęcią powtórzymy to za rok i postaramy się dotrzeć do większej liczby domów. W kolędowaniu udział wzięli: Weronika Koc, Ola Nocny, Klaudia

Jędrzycko, Joanna Nowak, Agata Szałkowska, Marcelina Latańska, Kacper Latański, Dominik Biernacki, Maks Józefowicz, Bartek Kalczyński, Damian Skrzyniecki oraz ks. Kazimierz Recki.

Marcelina Latańska

Beata Nowak-Latańska

UNISŁAW

Misyjne kolędowanie

Kolędowanie misyjne w parafii pw. św. Bartłomieja w Unisławiu jest już tradycją. Rozpoczęliśmy je w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia na Mszy św., na której grupę kolędniczą przedstawił i rozesłał ks. Jacek Wróblewski. Dzień później wyruszyliśmy do rodzin w naszej parafii i dzieliliśmy się radością, odgrywając scenkę misyjną. Nasza parafia jest bardzo rozległa terytorialnie, dlatego każdego roku wybieramy inną wioskę. Radosną nowinę o narodzeniu Pana Jezusa głosiliśmy mieszkańcom Gołot. Parafianie z Gołot ujęli nas swoją gościnnością, składali ofiary na misję, a my otrzymaliśmy kosze pełne słodyczy i owoców. Sprawialiśmy radość rodzinom tymi odwiedzinami, a osoby starsze miały w oczach łzy wzruszenia. Czas kolędowania bardzo nas ubogacił, poznaliśmy bowiem wspaniałych ludzi i jesteśmy szczęśliwi, że mogliśmy pomóc dzieciom z Indii.

Po kolędowaniu odbyło się wspólne spotkanie opłatkowe dzieci i młodzieży z grup duszpasterskich: liturgicznej służby ołtarza, koła misyjnego, koła Caritas, scholi, koła różańcowego. Na nim kolędniczy misyjni ze starszej grupy misyjnej (gimnazjaliści Ola, Sonia, Alicja, Damian, Jakub i Radosław) podzielili się wrażeniami z kolędowania.

Jesteśmy wdzięczni wszystkim, którzy nas przyjęli i pomagali w kolędowaniu. Dzięki nim mogliśmy wysłać kwotę 781,40 zł dla dzieci z Indii.

Urszula Machaj

TORUŃ

Kolędowanie z Mędrkami

W kościele pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny na toruńskich Stawkach 6 stycznia odbyło się rodzinne kolędowanie zorganizowane przez parafialne koło Stowarzyszenia Rodzin Katolickich pod patronatem proboszcza ks. kan. Wojciecha Raszkowskiego. Na spotkaniu pojawiły się całe rodziny, aby poprzez wspólny śpiew uczcić przypadającą tego dnia uroczystość Objawienia

Pańskiego. Przybyłych organizatorzy obdarowali własnoręcznie wykonanymi koronami, aby każdy mógł poczuć się jak Mędrca, którzy przybyli oddać pokłon Jezusowi. W programie znalazły się jasełka i kolędy przygotowane przez Iwonę Bierzyńską i uczniów klasy Ilc SP nr 14 w Toruniu oraz koncert kolęd w wykonaniu scholi parafialnej i zespołu „Vox Dei” z parafii pw. Opatrzności Bożej na Rudaku. Od wielu lat w czasie

koncertów bożonarodzeniowych parafianie na Stawkach zbierają pieniądze dla toruńskiego Hospicjum „Nadzieja”, aby kolędowanie nie było tylko czasem zabawy, ale również niosło pomoc ludziom potrzebującym wsparcia. W tym roku również odbyła się kwesta dla podopiecznych hospicjum. Dochód został przekazany na ręce obecnej na koncercie Aleksandry Ruszczak-Baucz, prezesa Fundacji „Pomoc Rodzinie i Ziemi”, która zajmuje się hospicjum. Gościem specjalnym był Kamil Czeszel, stypendysta Prezydenta Miasta Torunia w latach 2011-2013, który zaśpiewał piosenkę Czesława Niemena „Jednego serca”. W kościele panowała gorąca atmosfera, kolędy śpiewały całe rodziny, a do śpiewania pastorałki „Skrzypi wóz” z zespołem „Vox Dei” włączył się Ksiądz Proboszcz. Na zakończenie organizatorzy obdarowali wszystkie dzieci słodyczami i pamiątkowymi aniołkami.

Anna Głos

Kolędniczy ze Szkoły Podstawowej nr 14 w Toruniu

Anna Głos

SANKTUARIA DIECEZJI TORUŃSKIEJ XIII

U MOKRZAŃSKIEJ KRÓLOWEJ

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Mokre, wieś położona kilka kilometrów na północ od Grudziądza, jest znana z sanktuarium Matki Bożej, której słynący cudami wizerunek przyciąga wiernych od 350 lat

Losy parafii w Mokrem sięgające końca XIII wieku i jej kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny postawionego w 1. poł. XIV stulecia odzwierciedlają dzieje tej części ziemi chełmińskiej: w średniowieczu parafia należała do diecezji pomezańskiej, w czasach nowożytnych – chełmińskiej, obecnie – toruńskiej. Świątynia parafialna w 1. poł. XVI wieku przejęta przez luteranów, odzyskana za sprawą proboszcza ks. Jana Kobylińskiego w 1620 r. niedługo cieszyła katolickich wiernych, bo 8 lat później spłonęła podczas 1. wojny szwedzkiej. W poł. XVII wieku z inicjatywy ks. Tomasza Poniatowskiego, który odbudował kościół i okolicznych rodzin ziemiańskich: Białochowskich, Borowskich, w nowym barokowym ołtarzu został umieszczony wizerunek Maryi, który wkrótce zyskał opinię cudownego.

Z dziejów sanktuarium

O łaskach uzyskanych przez orędownictwo Mokrzańskiej Pani od połowy XVII wieku po czasy współczesne świadczą źródła pisane i wota; liczne są świadectwa dotyczące uzdrowień z chorób oczu. Przybywali tu pątnicy z okolicznych wsi, z pobliskiego Grudziądza, także z dalszych miejscowości ziemi chełmińskiej, przeprawiali się łodziami pielgrzymi mieszkający po lewej stronie Wisły. Tutaj szukali posługi duszpasterskiej katolicy z protestanckich Prus Książęcych. Sława sanktuarium dotarła na dwór królewski, o czym świadczą przywileje przyznane przez Jana Kazimierza i Stanisława Augusta i zachowana do dziś monstrancja ofiarowana przez pierwszego z nich. O randze miejsca świadczą przywileje i odpusty papieskie nadane w 1759 r. przez Klemensa XIII oraz w 1888 r. przez Leona XIII „dla pogłębienia pobożności wiernych i zbawienia dusz”. W czasie zaborów sanktuarium było solą w oku władz, ponieważ – jak to ujął proboszcz mokrzański ks. Aleksander Pronobis – „cała taktyka pruska obliczona była na systematyczne wytrącanie Pomorzanom broni, którą mieli w religii i w swej narodowości polskiej” („Historia Pomorza”, 1930 r.). Plany zaborców spełzły na niczym dzięki postawie miejscowych duszpasterzy, wśród nich ks. Jana Krebsa, proboszcza w latach 1853–63, który „podniósł religijność parafii, która

przedtem uchodziła jako misyjna” (ks. Henryk Mross) i ks. Jana Waleńskiego, proboszcza w ostatnim ćwierćwieczu XIX stulecia, odnowiciela kościoła i jego dobrodzieja przez hojny testament oraz jego następcy przez 17 lat ks. Wincentego Rutza, m. in. propagatora pieśni maryjnych w języku polskim. W niepodległej Polsce proboszczowie Mokrego ks. Stanisław Jarzębski (do 1927 r.) i ks. Pronobis witali prócz wielotysięcznych rzesz czcicieli Matki Bożej również pielgrzymów z Prus Wschodnich, przedzierających się tu przez nieodległy kordon graniczny. W czasie okupacji sanktuarium zostało zamknięte. Ks. Pronobis spędził całą wojnę za drutami łagrów, a wikariusz Franciszek Kędzierski został rozstrzelany we wrześniu 1939 r. Poprzedni proboszcz ks. Jarzębski zmarł z wyczerpania w 1940 r. w Sachsenhausen. Po wojnie ks. Pronobis wrócił do Mokrego, jednak po rocznej posłudze został skierowany do Tczewa, a od 1946 r. pieczę nad sanktuarium i parafią objął ks. Alfons Strzyzewicz. Jego następca ks. prał. Józef Sołobodowski, który 29 maja będzie obchodził 60-lecie święceń kapłańskich, poczynawszy od 1962 r. przez 43 lata propagował ewangeliczną prawdę o ważnej roli

książkę „Kult Matki Boskiej Mokrzańskiej”, do dziś podstawowe źródło wiedzy o sanktuarium. Od 28 sierpnia 2005 r. jego następcą jest ks. kan. Wojciech Zawacki, który w gościnnych progach kościoła przyjmuje m.in. pielgrzymki parafialne i środowiskowe z pobliskiego Grudziądza i z całej diecezji, np. w maju 2012 r. w ramach nowenny o odnowienie duchowe rolnicy i mieszkańcy wsi diecezji toruńskiej powierzali Madonnie Mokrzańskiej swoje sprawy zawodowe i osobiste. Kustosz przybliża pątnikom dzieje sanktuarium i kultywuje zakorzenione w tradycji zwyczaje odpustowe. W wigilię uroczystości Wniebowzięcia – godziniki, procesja ze świecami i Msza św. W dniu odpustu – Suma odprowadzana na placu przykościelnym przy grocie Matki Bożej, święcenie ziół, procesja eucharystyczna wokół kościoła. Dla uzyskania odpustu, obok innych warunków, wierni oddają cześć Maryi, podążając, często na kolanach, z zapalonymi świecami wokół ołtarza. Istotnym składnikiem celebracji odpustu jest uroczyste odsłonięcie i zasłonięcie Obrazu poprzedzone błogosławieństwem ludu i pożegnaniem pielgrzymów. Przedłużeniem odpustu jest oktawa maryjna, podczas której odbywają się stanowe nabożeństwa.

Cudowny wizerunek

Namalowany na płótnie techniką olejną anonimowy obraz Matki Bożej z połowy XVII wieku przedstawia koronację Najświętszej Maryi Panny przez Boga Ojca i Syna Bożego w obecności Ducha Świętego ukazanego jako unosząca się nad Nimi gołębicą. Maryja przyodziana w srebrną, trybowaną suknię z 1720 r., ukazana na tle złocistego symbolizującego niebo owalu, otoczona promienną aureolą (mandorlą) jak słońcem, stoi na odwróconym sierpniu półksiężyca (por. Ap 12, 1). W lewym, górnym rogu umieszczono postać zmarłego Chrystusa w czerwonym płaszczu znamionującym męczeństwo i królewskość; innym jego monarszym atrybutem jest berło w lewej dłoni. Prawą ręką Jezus kładzie na koronie Matki, wieniec z róż – symbol miłości. Z prawej strony w czułym geście pochyliła się nad ukoronowaną Maryją Bóg Ojciec z jabłkiem królewskim, atrybutem panowania nad światem. Tak mocno podkreślona królewskość Mokrzańskiej Pani dostrzegają wierni oraz ich duszpasterze. Już przed laty ks. prał. Sołobodowski podjął inicjatywę, czekającą na realizację, nadania Patronce sanktuarium w Mokrem tytułu zakorzenionego w naszej tradycji religijnej: Królowej Korony Polskiej.

Ks. kan. Wojciech Zawacki – kustosz sanktuarium (z prawej) i ks. prał. Józef Sołobodowski, jego poprzednik

Panny Najświętszej w dziele zbawienia wyrażonej sentencją „przez Maryję do Chrystusa”. Sprawił, że Mokre stało się ważnym, tętniącym życiem ośrodkiem kultu Matki Bożej. Wśród jego licznych dokonań jest utworzenie parafialnego muzeum, które w 1985 r. poświęcił biskup chełmiński Marian Przykucki, uporządkowanie miejscowych zasobów materialnych i pisanych, zakup dzwonów, odnowienie ołtarzy, wykonanie witraży, wśród nich poświęconego Patronce sanktuarium, postawienie groty Maryi Wniebowziętej. W 1977 r. ks. Józef wydał w Lublinie

Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, sanktuarium Matki Bożej Mokrzańskiej

KULT MARYI MOKRZAŃSKIEJ

- Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy po Mszy św. – środa – zimą o godz. 17, latem o godz. 18
- Msza św. z nabożeństwem maryjnym – 1. sobota miesiąca o godz. 8
- Apel Jasnogórski – 17. dzień miesiąca (na pamiątkę nawiedzenia parafii Matki Bożej w obrazie Jasnogórskim) o godz. 20.30
- Msze św. dziękczynne i błagalne odprawia się przez wstawiennictwo Mokrzańskiej Pani. Prośby i podziękowania oraz indywidualne intencje mszalne można kierować pod adresem: Sanktuarium Matki Bożej Mokrzańskiej, 86-300 Grudziądz, Mokre 2, tel. (56) 468-13-25
- Wiersze i pieśni o Patronce sanktuarium, wśród nich pieśń napisana przez ks. prał. Józefa Sołobodowskiego „Do Ciebie się uciekamy”
- Pielgrzymki parafialne, środowiskowe, indywidualne
- Wota dziękczynne

ODPUST

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – 15 sierpnia, Msza św. o godz. 11.30

Dziękuję za wszechstronną pomoc ks. kan. Wojciechowi Zawackiemu oraz za cenne uwagi ks. prał. Józefowi Sołobodowskiemu

Chelmyńscy Mędrzy

W Grudziądzu parafie i szkoły odróżniały się kolorem

ZA MĘDRCAMI DO PANA

dokończenie ze str. I

cą zorganizowania orszaku był Medard Fiugajski, a organizatorem parafia pw. św. Mikołaja Biskupa w Chelmy i Miasto Chelmy. W rolę Mędrców wcielili się: burmistrz Jerzy Czerwiński (Kacper), radny powiatowy Dariusz Meller (Melchior) oraz proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski (Baltazar).

Wszystkim orszakom towarzyszył śpiew kolęd i wszystkie prowadziły do jednego celu – do Jezusa i Jego rodziny. W te role wcielali się mieszkańcy poszczególnych miejscowości, pokazując jednocześnie, że Jezus przede wszystkim narodził się w nas samych i naszych rodzinach.

Oprac. Joanna Kruczyńska

Orszaki Trzech Króli odbyły się w Toruniu, Grudziądzu, Działdowie, Jabłonowie Pomorskim, Chelmy i Łasinie

Mędrzy dotarli do kościoła pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Działdowie

Święta Rodzina na rynku w Grudziądzu

Trzej Królowie w Jabłonowie Pomorskim

W drodze na ŚDM

Trwają przygotowania do ŚDM, które odbędą się w Krakowie w 2016 r. Już dziś w wielu miejscach naszej diecezji młodzi ludzie wraz z duszpasterzami spotykają się na wspólnej modlitwie, katechezach i koncertach, by przygotować swoje serca na przyjęcie młodych z całego świata. W rejonie toruńskim w każdy trzeci piątek miesiąca odbywają się „Wieczory Chwały” (najbliższe spotkanie 20 lutego o godz. 19 w parafii pw. św. Józefa – redemptoryści). W Grudziądzu młodzież przygotowuje się w ramach spotkań „Pokolenie JPPII” (najbliższe spotkanie 6 lutego o godz. 19.30 w parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła). „Z małego do dużego Krakowa” to cykl spotkań dla młodzieży z Chełmna, która gromadzi się zawsze

w drugi piątek miesiąca w chełmińskiej farze (najbliższe spotkanie 13 lutego o godz. 19). W dekanacie golubskim spotkania odbywają się w drugą niedzielę miesiąca o godz. 16 (najbliższe 8 lutego w parafii w Lipnicy). Młodzież z Brodnicy spotyka się w piątki o godz. 19.30 (najbliższe spotkanie 27 lutego w kościele szkolnym).

W naszej diecezji będziemy gościć ok. 10 tys. młodych ludzi. Potrzeba wielu gorących serc i rąk gotowych do pomocy w organizacji przyjęcia naszych gości. Osoby pragnące zaangażować się w to dzieło proszone są o kontakt z koordynatorem ŚDM w swoim dekanacie lub bezpośrednio z Diecezjalnym Centrum ŚDM (e-mail podany poniżej).

Oprac. ks. Paweł Borowski

Ks. Paweł Borowski

Comiesięczne spotkania są okazją nie tylko do wspólnej modlitwy, lecz także zacieśniania relacji i budowania wspólnoty

ZOSTAŃ WOŁONTARIUSZEM ŚDM!

Jeśli:

masz od 16 do 30 lat,

chcesz przeżyć wspaniałą przygodę,

chcesz poznać ludzi podobnych do Ciebie,

zdość doświadczenie w wielu dziedzinach,

znasz choć trochę język obcy

lub po prostu nie wiesz, jak pomnożyć swoje talenty...

Już dziś zgłoś się do wolontariatu ŚDM w diecezji toruńskiej!

Potrzebujemy Ciebie!

Zgłoszenia przyjmuje Diecezjalne Centrum Światowych Dni Młodzieży
biuro@sdm2016.torun.pl

ZAPRASZAMY

Film

29 stycznia o godz. 18 w Centrum Dialogu im. św. Jana Pawła II w Toruniu przy pl. bł. Stefana W. Frelichowskiego zostanie zaprezentowany film pt. „Eksterminacja inteligencji pomorskiej 1939-1945” zrealizowany przez Instytut Filmowy Uniwersalowskiego Towarzystwa Historycznego. Prezentacji będzie towarzyszyć wystawa „Okupacja i zbrodnie niemieckie na Kujawach i Pomorzu południowym” przygotowana przez bydgoską delegaturę Instytutu Pamięci Narodowej. Bezpłatny pokaz współorganizują m.in. Prawica Rzeczypospolitej i Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej.

Dzień Życia Konsekwowanego

Z okazji Światowego Dnia Życia Konsekwowanego 2 lutego o godz. 10 w kościele pw. św. Józefa w Toruniu odbędzie się Msza św. z odnowieniem ślubów.

Rekolekcje dla młodzieży męskiej

W dniach 27 lutego – 1 marca Diecezjalne Dzieło Powołań wraz z Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu organizuje rekolekcje dla maturzystów w gmachu WSD. Zgłoszenia należy kierować przez duszpasterzy do 20 lutego pocztą elektroniczną (ks.andrzej.kowski@wp.pl) lub telefonicznie: (56) 658-46-05 – podajemy imię i nazwisko uczestnika, adres zamieszkania, e-mail, pesel i parafię. Rekolekcje rozpoczynają się w piątek od godz. 18, a kończą w niedzielę obiadem, ok. 12.30.

Pielgrzymka maturzystów na Jasną Górę

7 marca odbędzie się kolejna pielgrzymka młodzieży maturalnej diecezji toruńskiej do sanktuarium Matki Bożej na Jasnej Górze. Hasło pielgrzymki nawiązuje do myśli przewodniej drugiego roku przygotowań do Światowych Dni Młodzieży, które odbędą się w Krakowie w 2016 r.: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5, 8). Rozpoczęcie spotkania w Częstochowie o godz. 14. W programie m.in. konferencja ks. Piotra Pawlukiewicza.

MOC BŁOGOSŁAWIENSTWA

W mijającym miesiącu w naszych domach przyjmowaliśmy kapłana z błogosławieństwem kolędowym. Księża, udzielając Bożego błogosławieństwa, pozostawiają bezcenny prezent, z którego możemy czerpać przez cały rok. Bł. Matka Maria Karłowska pouczała: „Bóg nigdy cię nie pozostawi bez dostatecznych sił do wypełnienia tego, czego od ciebie wymaga. Kto wytrwale pełni, co jest w jego mocy i zawsze ufa Bogu, dojdzie do celu. W górę serca! Choćby wszystko nas zawiodło, Pan Bóg nas nie zawiedzie! My jesteśmy słabi, ale Bóg jest mocny! Da Pan Bóg krzyże – udzieli też łaski! Wierzcie w pomoc Bożą – i ufajcie!” (z pism bł. Marii Karłowskiej).

Jaką moc ma udzielone z wiarą błogosławieństwo, niech powiedzą wspomnienia świadków życia bł. Matki Marii, która przywiązywała wielką wagę do tego aktu religijnego. Matka miała zwyczaj błogosławić siostry, którym zlecała jakieś zadanie. Siostry z wiarą o to prosiły, bo odczuwały przedziwną pomoc Bożą, płynącą z matczynego błogosławieństwa. Krzyżyk, który Matka nakreśliła na czole, usuwał lęk i niepewność nawet przed wyjątkowo trudnymi zadaniami.

W Topolnie każdego roku wylewała Wisła, gdyż nie było wału. Niszczyła całkowicie zasiewy i zalewała pomieszczenia suterenowe: kuchnię, spiżarnię, magazyny. Pewnego razu – wspominają mieszkanki tego domu – żywioł posuwał się bardzo wysoko. Matka Założycielka wzięła patyk, zatknęła go w ziemię o jeden metr od wody, przeżegnała postępującą wzburzoną Wisłę i powiedziała te słowa: „Patrz, żywiole, dotąd, a nie dalej!”. Tak też się stało, woda zatrzymała się dokładnie w zaznaczonym miejscu.

W Szpitalu Dobrego Pasterza w Toruniu w 1923 r. jedna z pacjentek cierpiała na silny ból zębów i dziąseł. Już przez kilka dni prawie nic nie jadła i nie zasypiała w nocy. Nie pomagały żadne lekarstwa. Gdy się dowiedziała, że przybyła Matka, pomimo szalonego bólu przyszła do kaplicy i po Mszy św. prosiła błagalnie: „Matuchno nasza najdroższa, zrób krzyżyk na mojej zbolącej twarzy, bo już nie wytrzymam!”. Odkryła twarz, która była sina, opuchnięta, wykrzywiona. Matka Założycielka dotknęła ręką jej policzka, znacząc krzyżyk i odeszła. Wkrótce dziewczyna przyszła podziękować, bo „Matki krzyżyk pomógł!”.

Tutaj przypominam sobie fakt sprzed kilkudziesięciu lat. Pojechaliśmy na kolonie z przedszkolakami. Nadszedł wieczór i dzieci miały położyć się spać. W jednej z moich sal nagle powstał płacz, bo „jeszcze nie mówi-

Wiesław Ochotny

Udzielając błogosławieństwa, wyrażamy wiarę w to, że Pan Bóg czuwa nad nami

łyśmy paciorka!”. Odmówiłam z dziećmi pacierz, „bo mamusia zawsze pomagała”, ale niektóre jeszcze „nie mogą iść spać, bo mamusia robiła krzyżyk na dobranoc. A pani krzyżyka nie robi?”. I nagle wszystkie prosiły o krzyżyk, a potem już spokój i cisza. To było tak dawno, ale ilekroć mówimy o błogosławieństwie, ze wzruszeniem wspominam ten kolonijny „krzyżyk na dobranoc”. Poznałam wtedy, jak piękne mieliśmy rodziny, skoro już małe dzieci wierzyły w moc matczynego „krzyżyka na dobranoc”, odczuwały jego potrzebę i nie zawahały się prosić o niego wychowawczynię. Potem zaobserwowałam, że niektóre mamy odprowadzające dziecko do przedszkola na pożegnanie również robiły mu krzyżyk na czole. Mogłam stwierdzić, że z tymi właśnie dziećmi na ogół nie było kłopotów. „Błogosławienie nie jest zarezerwowane tylko dla duchownych. Rodzice powinni błogosławić jak najczęściej swoje dzieci i siebie nawzajem. Czy jednak nie zagubiliśmy gdzieś sensu tej czynności? Czy potrafimy jeszcze błogosławić?” – pyta ks. Tomasz Jaklewicz.

Co to znaczy: błogosławić? Łacińskie „benedicto” wywodzi się od „bene” – dobrze i „dicere” – mówić. Błogosławić (benedicere) to mówić o kimś dobrze, życzyć dobra, przyzywać dla niego łaskowości Bożej i ludzkiej. Każdy ochrzczony może wypowiadać słowa błogosławieństwa. Niepotrzebna jest do tego specjalna formuła, bo to modlitwa wstawien-

nicza. Potrzebny jest tylko zewnętrzny znak, np. położenie ręki na głowie lub wyciągnięcie dłoni w kierunku błogosławionej osoby czy nakreślenie na jej czole znaku krzyża z wypowiedzeniem słów błogosławieństwa. Udzielając błogosławieństwa, wyrażamy wiarę w to, że Pan Bóg czuwa nad nami.

Nie lękajmy się więc błogosławieństwa. Prośmy o nie i obdarowujmy nim innych. U progu nowego roku życzymy sobie nawzajem słowami błogosławieństwa Aarona: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem” (Lb 6, 24-26).

Oprac. s. Gaudiosa Czesława Dobrskiego CSDP

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85